

31994L0046

L 268/15

EIROPAS KOPIENU OFICIĀLAIS VĒSTNESIS

19.10.1994.

KOMISIJAS DIREKTĪVA 94/46/EK
(1994. gada 13. oktobris),
ar ko groza Direktīvu 88/301/EEK un Direktīvu 90/388/EEK, jo īpaši attiecībā uz satelītsakariem

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 90. panta 3. punktu,

tā kā:

- (1) Zaļajā grāmatā par vienotu nostāju satelītsakaru jomā Eiropas Kopienā, ko pieņēmusi Komisija 1990. gada novembrī, izklāstītas svarīgākās izmaiņas normatīvajā vidē, kas ir vajadzīgas, lai izmantotu šo sakaru līdzekļu potenciālu. Šī Zaļā grāmata par satelītsakariem *inter alia* aicina pilnīgi liberalizēt satelītpakalpojumu un iekārtu nozari, tai skaitā atcelt visas izņēmuma tiesības vai īpašas tiesības šajā jomā, vienlaikus ievērojot licencēšanas kārtību, kā arī nodrošināt brīvu piekļuvi kosmosa segmenta raidietilpībai.
- (2) Padomes 1991. gada 19. decembra rezolūcija par satelītsakaru pakalpojumu un iekārtu kopējā tirgus attīstību ⁽¹⁾ visumā atbalsta nostāju, kas izklāstīta Komisijas Zaļajā grāmatā par satelītsakariem, par svarīgākajiem uzskatot šādus mērķus: saskaņot un liberalizēt attiecīgo zemes satelītstaciju tirgu, vajadzības gadījumā paredzot izņēmuma vai īpašo tiesību atcelšanu šajā jomā, jo īpaši saskaņā ar nosacījumiem, kas jāievēro, lai panāktu atbilstību pamatprasībām.
- (3) Eiropas Parlaments rezolūcijā par satelītpakalpojumu un iekārtu kopējā tirgus attīstību ⁽²⁾ aicina Komisiju pieņemt vajadzīgos tiesību aktus, lai radītu apstākļus pastāvošo ierobežojumu atcelšanai un jaunas darbības uzsākšanai satelītsakaru jomā, vienlaikus uzsverot to, ka jāsasakaņo un jāliberalizē satelītiekārtu un satelītsakaru pakalpojumu tirgus.
- (4) Vairākas dalībvalstis jau ir radījušas konkurences apstākļus dažiem satelītsakaru pakalpojumiem un ieviesušas licencēšanas kārtību. Dažās dalībvalstīs licenču piešķiršana tomēr vēl joprojām nebalstās uz objektivitātes, proporcionālītātes un nediskriminācijas kritērijiem, vai, ja operatori

konkurē ar telekomunikāciju organizācijām, tā ir atkarīga no tehniskiem ierobežojumiem, piemēram, aizlieguma piešķirt iekārtas komutācijas tīklam, ko apkalpo telekomunikāciju organizācija. Citas dalībvalstis saglabā izņēmuma tiesības, kas ir piešķirtas iekšzemes valsts uzņēmumiem.

- (5) Komisijas 1988. gada 16. maija Direktīva 88/301/EEK par konkurenci telekomunikāciju termināliekārtu tirgū ⁽³⁾, kas grozīta ar Līgumu par Eiropas Ekonomikas zonu, paredz atcelt īpašas tiesības vai izņēmuma tiesības attiecībā uz telekomunikāciju termināliekārtu ieviešanu, laišanu tirgū, pieslēgšanu, nodošanu ekspluatācijā un apkalpošanu. Tā neskar visus zemes satelītstaciju iekārtu veidus.
- (6) Eiropas Kopienas Tiesa spriedumā lietā C-202/88, Francija/Komisija ⁽⁴⁾, ir atzinusi par pamatotu Komisijas Direktīvu 88/301/EEK. Turpretim attiecībā uz īpašām tiesībām šī direktīva ir pasludināta par spēkā neesošu, pamatojoties uz to, ka nedz direktīvas noteikumos, nedz tās preambulā nav norādīts, par kādām tiesībām faktiski ir runa un kādā veidā šo tiesību pastāvēšana ir pretrunā dažādiem Līguma noteikumiem. Īpašas tiesības attiecībā uz minēto telekomunikāciju iekārtu ieviešanu, laišanu tirgū, pieslēgšanu, nodošanu ekspluatācijā un apkalpošanu īstēnībā ir tiesības, ko dalībvalsts piešķir ierobežotam uzņēmumu skaitam, pamatojoties uz kādu normatīvu vai administratīvu aktu, kas kādā noteiktā ģeogrāfiskā apgabalā
 - ierobežo šo skaitu līdz diviem vai vairākiem uzņēmumiem, neievērojot objektivitātes, proporcionālītātes un nediskriminācijas kritērijus, vai
 - neievērojot šos kritērijus, izraugās vairākus konkurējošus uzņēmumus, vai
 - jebkuram uzņēmumam vai uzņēmumiem, neievērojot šos kritērijus, piešķir juridiskas vai normatīvas priekšrocības, kas ievērojami iespaido kāda cita uzņēmuma

⁽¹⁾ OV C 8, 14.1.1992., 1. lpp.

⁽²⁾ OV C 42, 15.2.1993., 30. lpp.

⁽³⁾ OV L 131, 27.5.1988., 73. lpp.

⁽⁴⁾ [1991] Recueil I-1223.

iespējas iesaistīties kādā no iepriekš minētajām darbībām tajā pašā ģeogrāfiskajā apgabalā būtībā līdzvērtīgos apstākļos.

Šis formulējums neierobežo EK Līguma 92. panta piemērošanu.

- (7) Izņēmuma tiesības izpaužas tādējādi, ka tās ierobežo attiecīgo iekārtu brīvu apriti, un tas attiecas gan uz telekomunikāciju iekārtu (to skaitā satelītkārtu) ieviešanu un laišanu tirgū, jo daži ražojumi netiek ielaisti tirgū, gan uz pieslēgšanu, nodošanu ekspluatācijā un apkalpošanu, jo, ņemot vērā tirgus stāvokli un it īpaši ražojumu daudzveidību un to tehnisko raksturojumu, monopolists nav ieinteresēts sniegt pakalpojumus, ja tajos izmanto ražojumus, ko viņš nav laidis tirgū vai ievadis, kā arī samērot cenas ar izmaksām, tāpēc ka viņam nedraud konkurence no jaunienācējiem tirgū. Ņemot vērā to, ka gandrīz visiem tehniskā aprīkojuma tirgiem raksturīgs plašs telekomunikāciju iekārtu klāsts, kā arī iespējamo attīstību tirgos, kur pagaidām darbojas ierobežots ražotāju skaits, jebkurām īpašām tiesībām, kas tieši vai netieši – piemēram, ja neparedz atklātu un nediskriminējošu atļaujas saņemšanas kārtību – ierobežo to uzņēmumu skaitu, kam atļauts ievest, laist tirgū, nodod ekspluatācijā un apkalpot šīs iekārtas, nenovēršami ir tādas pašas sekas kā izņēmuma tiesībām.

Šādas izņēmuma tiesības vai īpašas tiesības atbilst pasākumiem, kuru sekas ir līdzvērtīgas kvantitatīviem ierobežojumiem, kas ir nesavienojami ar EK Līguma 30. pantu. Neviena no zemes satelītstaciju vai to noieta un apkalpošanas tirgus raksturīgajām pazīmēm neattiecinot to, ka pret tiem, salīdzinot ar pārējām telekomunikāciju termināliekārtām, pastāv atšķirīgas juridiskas prasības. Tātad ir jāatceļ visas pastāvošās izņēmuma tiesības zemes satelītstaciju iekārtu ieviešanai, laišanai tirgū, pieslēgšanai, nodošanai ekspluatācijai un apkalpošanai, kā arī tiesības, kam var būt līdzīgas sekas – tas ir, visas īpašas tiesības, izņemot tās, kas izpaužas juridiskās vai normatīvās priekšrocībās vienam vai vairākiem uzņēmumiem un kas vienīgi ietekmē pārējo uzņēmumu iespējas iesaistīties jebkurā no iepriekš minētajām aktivitātēm tajā pašā ģeogrāfiskajā apgabalā būtībā līdzvērtīgos apstākļos.

- (8) Zemes satelītstaciju iekārtām jāatbilst pamatprasībām, kas saskaņotas ar Padomes Direktīvu 93/97/EEK⁽¹⁾, jo īpaši attiecībā uz frekvenču efektīvu izmantošanu. Šo pamatprasību ieviešanas uzraudzība ir daļēji iespējama ar licenču palīdzību, ko piešķir minēto pakalpojumu sniegšanai. Atbilstību pamatprasībām galvenokārt panāk, pieņemot vispārējus tehniskos noteikumus un saskaņojot licencei pievienotos nosacījumus. Pat ja šie nosacījumi nav saskaņoti, dalībvalstīm tomēr jāpielāgo savi noteikumi. Jebkurā gadījumā vienlaikus jānodrošinās pret to, ka šie noteikumi var radīt šķēršļus tirdzniecībai.

- (9) Atceļot īpašas tiesības vai izņēmuma tiesības attiecībā uz zemes satelītstaciju iekārtu pieslēgšanu, jāatzīst tiesības pieslēgt šīs iekārtas komutācijas tīkliem, ko apkalpo telekomunikāciju organizācijas, lai licencētie operatori varētu piedāvāt savus pakalpojumus plašākai sabiedrībai.

- (10) Komisijas 1990. gada 28. jūnija Direktīva 90/388/EEK par konkurenci telekomunikāciju pakalpojumu tirgū⁽²⁾, kas grozīta ar EEZ līgumu, paredz atcelt īpašas tiesības vai izņēmuma tiesības, ko dalībvalstis piešķirušas attiecībā uz telekomunikāciju pakalpojumu sniegšanu. Šīs direktīvas darbības joma tomēr neaptver satelītpakalpojumus.

- (11) Izskatot spriedumu apvienotajās lietās C-271/90, C-281/90 un C-289/90, Spānija/Komisija⁽³⁾, Eiropas Kopienų Tiesa 1992. gada 17. novembrī atzinusi šo Komisijas direktīvu par pamatotu. Turpretim attiecībā uz īpašām tiesībām Tiesa šo direktīvu pasludinājusi par spēkā neesošu, pamatojoties uz to, ka nedz direktīvas noteikumos, nedz tās preambulā nav norādīts, par kādām tiesībām faktiski ir runa un kādā veidā šo tiesību pastāvēšana ir pret-runā vairākiem Līguma noteikumiem. Tātad šīs tiesības jādefinē šajā direktīvā. Īpašas tiesības attiecībā uz telekomunikāciju pakalpojumiem īstenībā ir tiesības, ko dalībvalsts ir piešķirusi ierobežotam uzņēmumu skaitam, pamatojoties uz jebkuru normatīvu vai administratīvu aktu, kas noteiktā ģeogrāfiskajā apgabalā

(1) OV L 290, 24.11.1993., 1. lpp.

(2) OV L 192, 24.7.1990., 10. lpp.

(3) [1992] Recuei I-5833.

- neievērojot objektivitātes, proporcionalitātes un nediskriminācijas kritērijus, ierobežo līdz diviem vai vairākiem to uzņēmumu skaitu, kam ir atļauts sniegt jebkuru šādu pakalpojumu, vai
- neievērojot šos kritērijus, izraugās vairākus konkurējošus uzņēmumus, kam ir atļauts sniegt jebkuru šādu pakalpojumu, vai
- piešķir jebkuram uzņēmumam vai uzņēmumiem, neievērojot šos kritērijus, juridiskas vai normatīvas priekšrocības, kas ievērojami iespaido kāda cita uzņēmuma iespējas sniegt tos pašus pakalpojumus tajā pašā ģeogrāfiskajā apgabalā būtībā līdzvērtīgos apstākļos.

Šis formulējums neierobežo EK Līguma 92. panta piemērošanu.

Telekomunikāciju pakalpojumu jomā šis īpašs juridiskās vai normatīvās priekšrocības var izpausties, cita starpā, tiesībās veikt obligātus pirkumus vispārības labā, atkāpjoties no pilsētu un lauku plānošanas likuma, vai iespējā saņemt atļauju, neveicot parasto procedūru.

- (12) Ja, izmantojot īpašas tiesības un *a fortiori* izņēmuma tiesības, dalībvalsts ierobežo to uzņēmumu skaitu, kam ir atļauts sniegt telekomunikāciju pakalpojumus, tas atbilst ierobežojumiem, kuri var būt nesavienojami ar Līguma 59. pantu, ja vien šos ierobežojumus nevar pamatot ar pamatprasībām, jo šīs tiesības neļauj pārējiem uzņēmumiem sniegt minētos pakalpojumus pārējām dalībvalstīm vai saņemt tos no tām. Attiecībā uz satelīttikla pakalpojumiem šīs pamatprasības var paredzēt efektīvu frekvenču spektra izmantošanu un nevēlamu traucējumu novēršanu starp satelīttelekomunikāciju sistēmām un citām tehniskajām sistēmām kosmosā vai uz zemes. Tātad, ja iekārtas, ko izmanto piedāvātajiem pakalpojumiem, atbilst pamatprasībām, kas ir piemērojamas satelītsakariem, dažas juridiskas prasības šeit nebūtu lietderīgas. No otras puses, īpašas tiesības, kas izpaužas vienīgi īpašās juridiskās vai normatīvās priekšrocībās, īstenībā neliedz pārējiem uzņēmumiem ienākt tirgū. Tādēļ šo tiesību atbilstība EK Līgumam ir

jāzvērtē katrā atsevišķā gadījumā, paturot prātā to ietekmi uz citu uzņēmumu faktisko brīvību sniegt to pašu telekomunikāciju pakalpojumu un to iespējamo pamatotību attiecībā uz konkrētu darbību.

- (13) Izņēmuma tiesības, kas pašlaik pastāv satelītsakaru jomā, parasti ir piešķirtas organizācijām, kas jau atradušās dominējošā stāvoklī, veidojot zemes sakaru tīklus, vai kādai to filiālei. Šādu tiesību dēļ šo organizāciju dominējošais stāvoklis arvien paplašinās un tātad turpina nostiprināties. Tādēļ izņēmuma tiesības, kas piešķirtas satelītsakaru jomā, ir nesavienojamas ar EK Līguma 90. pantu, ņemot vērā 86. pantu.

- (14) Šīs izņēmuma tiesības, kas ierobežo piekļuvi tirgum, vēl aizkavē vai liedz piedāvājamo satelītsakaru izmantošanu, kaitējot lietotājiem un tādējādi traucējot tehnikas attīstību šajā jomā. Tā kā izņēmuma tiesības var ietekmēt lēmumus veikt investīcijas, attiecīgajiem uzņēmumiem bieži vien ir iespēja izšķirties par to, ka priekšroka būtu jādod zemes sakaru tehnoloģijām, turpretim jaunienācēji drīzāk izmantotu satelītsakaru tehnoloģiju. Telekomunikāciju organizācijas parasti dod priekšroku optiskās šķiedras kabeļu zemes savienojumu attīstībai, un satelītsakarus galvenokārt izmanto kā galēju tehnisko risinājumu, ja alternatīvo zemes sakaru izmaksas izrādījušās pārāk augstas, vai ar mērķi veikt datu pārraidi un/vai televīzijas apraidi, nevis izmanto kā pašu par sevi pilnīgi komplementāru apraides tehnoloģiju. Tādējādi izņēmuma tiesības rada ierobežojumus satelītsakaru attīstībai, un tas nav savienojams ar Līguma 90. pantu, ņemot vērā 86. pantu.

- (15) Attiecībā uz satelītpakalpojumu sniegšanu tomēr ir attaisnojama licencēšanas vai deklarēšanas kārtība, kuras mērķis ir nodrošināt atbilstību pamatprasībām, ievērojot proporcionalitātes principu. Licencēšana nav attaisnojama tad, ja pietiek tikai un vienīgi ar deklarēšanas procedūru, lai sasniegtu attiecīgo mērķi. Piemēram, nodrošinot satelītpakalpojumu, kas paredz tikai atkarīgas VSAT zemes stacijas izmantošanu dalībvalstī, tai būtu jāievieš vienīgi deklarācijas procedūra.

(16) Līguma 90. panta 6. punkts paredz izņēmumu attiecībā uz 86. pantu, ja tā piemērošana rada šķēršļus telekomunikāciju organizācijām juridiski vai faktiski veikt tām uzticētus konkrētus uzdevumus. Saskaņā ar šo noteikumu Direktīva 90/388/EEK atļauj pārejas laikā saglabāt izņēmuma tiesības attiecībā uz balss telefoniju.

“Balss telefonija” ir definēta Direktīvas 90/388/EEK 1. pantā kā balss skaņu tiešas pārnese un komutācijas komerciāla nodrošināšana plašākai sabiedrībai reālajā laikā starp publiskā komutējamā tīkla pieslēgumpunktiem, kas ļauj ikvienam lietotājam izmantot aparāturu, kura pieslēgta šā tīkla pieslēgumpunktam, lai sazinātos ar kādu citu pieslēgumpunktu. Veicot balss skaņu tiešu pārnese un komutāciju caur zemes satelītstacijas tīkliem, šāda komerciāla nodrošināšana sabiedrībai kopumā var notikt tikai tad, ja zemes satelītstacijas tīkls ir pieslēgts publiskajam komutācijas tīklam.

Attiecībā uz visiem pārējiem pakalpojumiem, kas nav balss telefonija, saskaņā ar 90. panta 2. punktu nav pamatota īpaša režīma ieviešana, it sevišķi ņemot vērā šo pakalpojumu nenozīmīgo devumu telekomunikāciju organizāciju apgrozījumā.

(17) Satelītīkļa pakalpojumu nodrošināšana, veicot radio un televīzijas programmu pārraidi, ir telekomunikāciju pakalpojums šīs direktīvas nozīmē, un tāpēc šajās darbībās jāievēro šīs direktīvas noteikumi. Neatkarīgi no dažu īpašu tiesību un izņēmuma tiesību atcelšanas attiecībā uz zemes uztvērējsatelītstacijām, kas nav pieslēgtas dalībvalsts publiskajam tīklam, kā arī īpašu un izņēmuma tiesību atcelšanas attiecībā uz satelītpakalpojumiem, ko piedāvā privātām vai valsts raidsabiedrībām, satelītu apraides pakalpojumu saturu, ko nodrošina plašākai sabiedrībai frekvenču diapazonos, kuri noteikti radio nolikumā gan satelītu apraides pakalpojumiem (BSS), gan fiksētajiem satelītu pakalpojumiem (FSS), arī turpmāk reglamentēs konkrēti noteikumi, ko dalībvalstis pieņēmušas saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem, un tāpēc uz to neattiecas šīs direktīvas noteikumi.

(18) Šī direktīva neliedz apstiprināt pasākumus, kas ir saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem un pastāvošajām starptautiskajām saistībām, lai nodrošinātu līdzvērtīgu attieksmi pret dalībvalstu pilsoņiem trešās valstīs.

(19) Valsts, privātu vai starptautisku satelītsakaru sistēmu kosmosa segmenta raidietilpība, ko satelītu operatori piedāvā licencētiem zemes satelītstaciju tīkla operatoriem, dažās dalībvalstīs vēl joprojām ir atkarīga no normatīviem ierobežojumiem, kas nav savienojami ar frekvenču un izvietojuma saskaņošanas kārtību, ko paredz dalībvalstu starptautiskās saistības. Šie papildu ierobežojumi ir pret-runā 59. pantam, kas paredz satelītsakaru operatoriem pilnu brīvību sniegt savus pakalpojumus visā Kopienā, ja viņi ir licencēti kādā no dalībvalstīm.

(20) Pārbaudes, lai noskaidrotu licencētu operatoru zemes satelītstaciju atbilstību specifikācijām, kas regulē tehnisko un funkcionālo piekļuvi starpvalstu satelītsakaru sistēmām, ja tie nav iekšzemes operatori, lielākajā daļā dalībvalstu veic tās valsts parakstītājs, kuras teritorijā šī stacija darbojas. Tādēļ šo atbilstības novērtēšanu veic pakalpojumu sniedzēji konkurenti.

Tas nav savienojams ar Līguma noteikumiem, proti, 3. panta g) punktu un 90. pantu, ņemot vērā 86. pantu. Tādēļ dalībvalstīm jānodrošina, lai atbilstības novērtēšanu varētu veikt kopā attiecīgais zemes satelītstacijas tīkla operators un pati starpvalstu organizācija vienīgi pārvaldes iestāžu uzraudzībā.

(21) Kosmosa segmenta izmantojamo raidietilpību lielākoties piedāvā starptautiskas satelītsakaru organizācijas. Daudzās dalībvalstīs vēl joprojām pastāv augsta maksa par šīs raidietilpības izmantošanu, jo šo raidietilpību var iegādāties tikai no parakstītāja attiecīgajā dalībvalstī. Šāds izņēmuma stāvoklis, ko pieļauj dažas dalībvalstis, izraisa kopējā tirgus sadalīšanu, kas kaitē patērētājiem, kuriem ir vajadzīga raidietilpība. Padome 1991. gada 19. decembra rezolūcijā uzstājīgi aicina dalībvalstis atvieglot piekļuvi starpvalstu organizāciju kosmosa segmentam. Attiecībā uz neatkarīgu sistēmu izveidi un izmantošanu ierobežojošie pasākumi, kas veikti saskaņā ar dalībvalstu parakstītajām starptautiskajām konvencijām, arī varētu radīt sekas, kas ir nesavienojamas ar Kopienas tiesību aktiem, ierobežojot piedāvājumu uz patērētāju rēķina 86. panta b) punkta nozīmē. Starptautiskās satelītsakaru organizācijas pašlaik pārskata izveides aktu noteikumus, *inter alia*, attiecībā uz piekļuves atvieglošanu, kā arī attiecībā uz neatkarīgu sistēmu izveidi

un izmantošanu. Lai dotu Komisijai iespēju veikt EK Līgumā uzticētos uzraudzības pienākumus, jārada mehānisms, kas palīdzētu dalībvalstīm pildīt sadarbības pienākumus, kuri ietverti 5. panta pirmajā daļā saistībā ar Līguma 234. panta 2. punktu.

- (22) Izvērtējot šajā direktīvā paredzētos pasākumus saistībā ar Līguma pamatmērķu sasniegšanu, kas minēta tā 2. pantā, ieskaitot 130. panta a) punktā minēto Kopienas ekonomiskās un sociālās kohēzijas veicināšanu, Komisija ņem vērā arī stāvokli dalībvalstīs, kurās vēl nav pietiekami attīstīts zemes sakaru tīkls un kas var būt pamatojums tam, ka šajās valstīs attiecībā uz satelītpakalpojumiem atkarībā no apstākļiem šīs direktīvas pilnas piemērošanas datumu atliek līdz 1996. gada 1. janvārim,

IR PIENĒMUSI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Direktīvu 88/301/EEK groza šādi:

1. pantu groza šādi:

- a) Pirmā ievilkuma pēdējo teikumu aizstāj ar šādu:

“Termināliekārtas ietver arī zemes satelītstaciju iekārtas.”

- b) Pēc otrā ievilkuma pievieno šādus ievilkumus:

— “Īpašas tiesības” ir tiesības, ko dalībvalsts piešķir ierobežotam uzņēmumu skaitam, pamatojoties uz jebkuru normatīvu vai administratīvu aktu, un kas noteiktā ģeogrāfiskā apgabalā

— ierobežo šo skaitu līdz diviem vai vairākiem uzņēmumiem, neievērojot objektivitātes, proporcionalitātes un nediskriminācijas kritērijus, vai

— neievērojot šos kritērijus, izraugās vairākus konkurējošus uzņēmumus, vai

— piešķir jebkuram uzņēmumam vai uzņēmumiem, neievērojot šos kritērijus, jebkuras juridiskas vai normatīvas priekšrocības, kas ievērojami iespaido kāda cita uzņēmuma iespējas ievest, laist tirgū, pieslēgt, nodot ekspluatācijā un/vai apkalpot telekomunikāciju termināliekārtas tajā pašā ģeogrāfiskajā apgabalā būtībā līdzvērtīgos apstākļos;

— “zemes satelītstacijas iekārtas” ir iekārtas, kuras var izmantot tikai radiosakaru signālu pārraidei vai pārraidei un uztveršanai (“pārraide/uztveršana”), vai tikai uztveršanai (“tikai uztveršanai”) ar satelītu vai citu kosmisko sistēmu palīdzību.”

2. Direktīvas 2. panta pirmo daļu aizstāj ar šādu tekstu:

“Dalībvalstis, kas piešķirušas īpašas vai izņēmuma tiesības uzņēmumiem, apņemas atcelt visas izņēmuma tiesības, kā arī tādas īpašas tiesības, kuras

- a) ierobežo līdz diviem vai vairākiem uzņēmumiem uzņēmumu skaitu 1. panta nozīmē, neievērojot objektivitātes, proporcionalitātes un nediskriminācijas kritērijus; vai
- b) izraugās, neievērojot šos kritērijus, vairākus konkurējošus uzņēmumus 1. panta nozīmē.”

3. Direktīvas 3. panta pirmo ievilkumu aizstāj ar šādu tekstu:

— attiecībā uz zemes satelītstaciju iekārtām atteikt šo iekārtu pieslēgšanu publiskajam telekomunikāciju tīklam un/vai nodot tās ekspluatācijā, ja tās neatbilst attiecīgajiem vispārējiem tehniskajiem noteikumiem, kas pieņemti saskaņā ar Padomes Direktīvu 93/97/EEK⁽¹⁾ vai, ja tādi nepastāv, pamatprasībām, kas izklāstītas direktīvas 4. pantā. Ja nepastāv vispārēji tehniskie noteikumi vai saskaņoti reglamentējošie nosacījumi, jābūt valsts noteikumiem, kas ir samērojami ar pamatprasībām un par kuriem paziņo Komisijai saskaņā ar Direktīvu 83/189/EEK, ja direktīva to paredz;

— attiecībā uz citām termināliekārtām atteikt šo iekārtu pieslēgšanu publiskajam telekomunikāciju tīklam, ja tās neatbilst attiecīgajiem vispārējiem tehniskajiem noteikumiem, kas pieņemti saskaņā ar Padomes Direktīvu 91/263/EEK⁽²⁾ vai, ja tādi nepastāv, pamatprasībām, kas izklāstītas direktīvas 4. pantā.

⁽¹⁾ OV L 290, 24.11.1993., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 128, 23.5.1991., 1. lpp.”

2. pants

Direktīvu 90/388/EEK groza šādi:

1. Direktīvas 1. pantā izdara šādus grozījumus:

- a) Šādi groza 1. punktu:

- i) otro ievilkumu aizstāj ar šādu tekstu:

— “izņēmuma tiesības” ir tiesības, ko dalībvalsts piešķir vienam uzņēmumam, pamatojoties uz jebkuru normatīvu vai administratīvu aktu, paredzot tam tiesības sniegt telekomunikāciju pakalpojumus vai veikt darbību noteiktā ģeogrāfiskā apgabalā.”;

ii) iekļauj šādu trešo ievilkumu:

— “īpašas tiesības” ir tiesības, ko dalībvalsts piešķir ierobežotam uzņēmumu skaitam, pamatojoties uz jebkuru normatīvu vai administratīvu aktu, kas noteiktā ģeogrāfiskā apgabalā

— ierobežo šo skaitu līdz diviem vai vairākiem uzņēmumiem, kam ir atļauts sniegt pakalpojumus vai veikt kādu darbību, neievērojot objektivitātes, proporcionalitātes un nediskriminācijas kritērijus,

vai

— izraugās, neievērojot šos kritērijus, vairākus konkurējošus uzņēmumus, kam ir atļauts sniegt pakalpojumus vai veikt darbību, vai

— piešķir jebkuram uzņēmumam vai uzņēmumiem, neievērojot šos kritērijus, juridiskas vai normatīvas priekšrocības, kas ievērojami iespaido kāda cita uzņēmuma iespējas sniegt to pašu telekomunikāciju pakalpojumu vai veikt to pašu darbību tajā pašā ģeogrāfiskajā apgabalā būtībā līdzvērtīgos apstākļos.”;

iii) ceturto ievilkumu aizstāj ar šādu tekstu:

— “telekomunikāciju pakalpojumi” ir pakalpojumi, kas pilnīgi vai daļēji nodrošina signālu pārraidi un to maršrutēšanu publiskajā telekomunikāciju tīklā, izmantojot telekomunikāciju procesus, izņemot radio un televīzijas apraidi un satelītpakalpojumus.”;

iv) pēc ceturta ievilkuma iekļauj šādus ievilkumus:

— “zemes satelītstacijas tīkls” ir divu vai vairāku zemes staciju konfigurācija, kas mijiedarbojas ar satelīta starpniecību;

— “satelītīkla pakalpojumi” ir zemes satelītstacijas tīklu izveide un ekspluatācija; šie pakalpojumi ietver vismaz zemes satelītstaciju radiosakaru nodibināšanu ar kosmosa segmentu (“augšupsaites”) un radiosakaru nodibināšanu starp kosmosa segmentu un zemes satelītstacijām (“lejupsaites”);

— “satelītsakaru pakalpojumi” ir pakalpojumi, kuru nodrošināšana paredz pilnīgi vai daļēji izmantot satelītīkla pakalpojumus;

— “satelītpakalpojumi” ir satelītsakaru pakalpojumu sniegšana un/vai satelītīklu pakalpojumu sniegšana;”

v) sestajā ievilkumā otro teikumu aizstāj ar šādu tekstu:

“Šie apsvērumi ir tīkla darbības drošība, tīkla viengabalainības saglabāšana un, atkarībā no apstākļiem, pakalpojumu savstarpēja izmantojamība, datu aizsardzība un – satelītīkla pakalpojumu gadījumā – efektīva frekvenču spektra izmantošana, kā arī nevēlamu traucējumu novēršana starp satelīttelekomunikāciju sistēmām un citām tehniskajām iekārtām kosmosā vai uz zemes.”

b) Ar šādu tekstu aizstāj 2. punktu:

“2. Šo direktīvu nepiemēro teleksa pakalpojumiem vai zemes mobilajiem radiosakariem.”

2. Šādi groza 2. pantu:

a) Pirmo daļu aizstāj ar šādu tekstu:

“Neierobežojot 1. panta 2. punktu, dalībvalstis atceļ visus pasākumus, kas paredz piešķirt:

a) izņēmuma tiesības sniegt telekomunikāciju pakalpojumus, izņemot balss telefoniju; un

b) īpašas tiesības, kas ierobežo līdz diviem vai vairākiem uzņēmumiem to uzņēmumu skaitu, kam atļauts sniegt šos telekomunikāciju pakalpojumus, neievērojot objektivitātes, proporcionalitātes un nediskriminācijas kritērijus;

vai

c) īpašas tiesības, kad, neievērojot šos kritērijus, izraugās vairākus konkurējošus uzņēmumus šo telekomunikāciju pakalpojumu sniegšanai.

Tās veic vajadzīgus pasākumus, lai nodrošinātu ikvienam operatoram tiesības sniegt visus šos telekomunikāciju pakalpojumus, izņemot balss telefoniju.”

b) Pievieno šādas panta daļas:

“Dalībvalstis paziņo kritērijus, pēc kuriem tās izsniedz atļaujas, kā arī nosacījumus saistībā ar atļauju izsniegšanu un deklarēšanas kārtību attiecībā uz zemes raidstaciju ekspluatāciju.

Dalībvalstis arī turpmāk informē Komisiju par jebkuru nodomu ieviest jaunu licencēšanas kārtību vai mainīt pastāvošo kārtību.”

3. Direktīvas 6. pantu groza šādi:

a) Pēc otrās daļas iekļauj šādas panta daļas:

“Dalībvalstis nodrošina to, ka jebkādi maksājumi, ar kuriem apliek pakalpojumu sniedzējus atbilstīgi atļauju saņemšanas kārtībai, balstās uz objektivitātes, caurskatāmības un nediskriminācijas kritērijiem.

Informāciju par maksājumiem, kritērijiem, uz kuriem tie balstās, un par jebkurām izmaiņām tajos publisko piemērotā un pietiekami detalizētā veidā, lai tā būtu viegli pieejama.

Dalībvalstis ne vēlāk kā deviņu mēnešu laikā pēc šīs direktīvas publicēšanas un pēc tam ikreiz, kad notikušas izmaiņas, paziņo Komisijai, kādā veidā šī informācija būs pieejama. Komisija regulāri publicē atsaucē uz šiem paziņojumiem.”

b) Pievieno šādu panta daļu:

“Dalībvalstis nodrošina jebkāda normatīva aizlieguma vai ierobežojumu atcelšanu kosmosa segmenta raidietilpības piedāvājumiem jebkuram apstiprinātam zemes satelītstacijas tīkla operatoram un savā teritorijā pilnvaro jebkuru kosmosa segmenta nodrošinātāju pārbaudīt, vai zemes satelītstacijas tīkls, kas ir izmantojams saistībā ar minētā nodrošinātāja kosmosa segmentu, atbilst izziņotajiem nosacījumiem piekļuvei sava kosmosa segmenta raidietilpībai.”

3. pants

Saistībā ar satelītu ekspluatāciju dalībvalstis, kas ir pievienojušās starptautiskajām konvencijām, ar kurām nodibinātas

starptautiskās organizācijas *Intelsat*, *Inmarsat*, *Eutelsat* un *Intersputnik*, pēc Komisijas pieprasījuma dara tai zināmu savā rīcībā esošo informāciju par visiem pasākumiem, kuri varētu traucēt EK Līguma konkurences noteikumu izpildi vai ietekmēt mērķus, kas ietverti šajā direktīvā vai Padomes direktīvās par telekomunikācijām.

4. pants

Dalībvalstis ne vēlāk kā deviņu mēnešu laikā pēc šīs direktīvas stāšanās spēkā iesniedz Komisijai ziņas, kas ļautu Komisijai pārliecināties par 1. un 2. panta ievērošanu.

5. pants

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī*.

6. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē, 1994. gada 13. oktobrī

Komisijas vārdā —

Komisijas loceklis

Karel VAN MIERT